

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 39-то НС на 18.02.2004 г. - ДВ, бр. 16 от 27.02.2004 г., обн., ДВ, бр. 60 от 9.07.2004 г., в сила от 4.05.2004 г.

Република България и Република Словения,
желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и имуществото,
се договориха, както следва:

Глава I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху дохода и имуществото, наложени от едната договаряща държава, нейни политически подразделения или органи на местна власт независимо от начина, по който се събират.

2. За данъци върху дохода и имуществото се считат всички данъци, наложени върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху елементи от дохода или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаването на движима или недвижима собственост, данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са по-специално:

а) в Словения:

(i) данъкът върху дохода на юридическите лица;

(ii) данъкът върху дохода на физическите лица;

(iii) данъкът върху имуществото

(по-нататък наричани "словенски данък");

б) в България:

(i) данъкът върху дохода на физическите лица;

(ii) корпоративният подоходен данък;

(iii) данъкът върху имуществото

(по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички идентични или подобни по естеството си данъци, които са въведени от една от договарящите държави след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се

уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "Словения" означава Република Словения, а когато се употребява в географски смисъл, територията на Словения, включително морското пространство, морското дъно и подпочвеното пространство, прилежащо към териториалните води, в които Словения може да упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с вътрешното си законодателство и международното право;

б) терминът "България" означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията и териториалните води, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) терминът "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означава Словения или България според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато посочените средства за транспорт се експлоатират единствено между места, намиращи се в другата договаряща държава;

з) терминът "компетентен орган" означава:

(i) в Словения: Министерството на финансите на Република Словения или негов упълномощен представител;

(ii) в България: министърът на финансите или негов упълномощен представител;

и) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на едната договаряща държава;

(ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто статут се определя от действащото законодателството в едната договаряща държава.

2. При прилагането на разпоредбите на спогодбата от едната договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в прилаганото данъчно

законодателство на тази държава, ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, като същр включва тази държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава или имущество, разположено в нея.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, се счита за местно лице само на тази държава, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена, или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните власти на договарящите държави ще положат усилия да разрешат въпроса чрез взаимно споразумение. Ако не се постигне такова споразумение за целите на спогодбата, лицето няма да бъде оправомощено да претендира облекчение, предвидено в тази спогодба.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване и изследване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представляват място на стопанска дейност само ако такава площадка или обект продължават на територията на едната договаряща държава за период, надвишаващ 12 месеца.

4. Терминът "място на стопанска дейност" включва и предоставянето на услуги, включително консултантски или управленски услуги, от предприятие на едната договаряща държава чрез служители или друг персонал, нает от предприятието за тази цел, ако дейността от този характер продължава (за същия или свързан с него обект) на територията на другата договаряща държава за период или периоди, които общо надвишават 183 дни в рамките на всеки 12-месечен период.

5. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място изключително за извършване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер, за предприятието;

е) поддържане на определено място единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

6. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 7, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 5, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Все пак, когато дейностите на такъв представител са предназначени изцяло или почти изцяло за това предприятие и между това предприятие и представителя в техните търговски и финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави само по себе си което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Глава III ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава, от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби, речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, които са извършени за целите на дейността на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази

договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; приетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия, в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, тогава тази друга държава може да направи съответната корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, платени от дружество, местно лице на едната договаряща държава, и получени от местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава:

а) 5 процента от brutната сума на дивидентите, ако получателят е дружество, което притежава пряко поне 25 процента от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 10 процента от brutната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции, акции на учредител или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и други доходи, които са подчинени на същия данъчен режим, като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава,

така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брунтната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникнали в едната договаряща държава, са освободени от облагане с данък в тази държава, ако са получени и притежавани от правителството на другата договаряща държава, нейно политическо подразделение или неин орган на местна власт или от централната банка на тази друга държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато плащецът е местно лице на тази държава. Когато обаче плащецът на лихвите независимо дали е местно лице на едната договаряща държава, или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между плащеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между плащеца и притежателя при липсата на тези взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава:

а) 5 процента от брунтния размер на:

(i) авторските и лицензионните възнаграждения, платени за използването или правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено

или научно произведение (с изключение на кинофилми);

(ii) авторските и лицензионните възнаграждения, платени за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване;

б) 10 процента от brutната сума на авторските и лицензионните възнаграждения във всички останали случаи.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платещт е местно лице на тази държава. Когато обаче платещт на авторските и лицензионните възнаграждения независимо дали е местно лице на едната договаряща държава, или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платещия и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платещия и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава, от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава, от прехвърляне на акции или друго подобно участие от всякакъв вид, придобиващи повече от 50 % от своята стойност пряко или косвено от недвижимо имущество, намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази

друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

4. Печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава, от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, предназначено за използването на такива кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, се облагат само в тази държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, 3 и 4, се облагат с данъци само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Независими лични услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава. Такива доходи обаче могат да се облагат и в другата договаряща държава, ако лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за целите на извършваната от него дейност; в този случай другата договаряща държава може да облага с данък само такава част от дохода, каквато е причислима към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19 и 20, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, която работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение,

получено за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите, надзорен съвет или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или като музикант или спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се отнасят за доходи, получени във връзка с дейността на художествен изпълнител или спортист, извършвана в едната договаряща държава, ако посещението в тази държава е финансирано с повече от 50 % от публични фондове на другата договаряща държава или нейно политическо подразделение или орган на местна власт. В този случай тези доходи се облагат с данък само в държавата, на която художественият изпълнител или спортистът е местно лице.

Член 18

Пенсии

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал.2 на чл. 19, пенсии, анюитети и други подобни плащания, изплатени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 изплатени пенсии и всякакви други подобни плащания, извършени на основание обществена схема, представляваща част от социалноосигурителната система на едната договаряща държава, се облагат с данъци само в тази държава.

3. Терминът "анюитет" означава определена сума, която се изплаща периодично в определено време пожизнено или в течение на определен или определен период от време, в изпълнение на задължението за пълно и съответно възстановяване на извършени плащания, в пари или в тяхна равностойност.

Член 19

Държавна служба

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или нейно политическо

подразделение или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или политическо подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива пенсии обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16, 17 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение или неин орган на местна власт.

Член 20

Преподаватели и научни работници

1. Местно лице на едната договаряща държава, което по покана на университет, колеж, училище или друга подобна институция, намираща се в другата договаряща държава и призната от правителството на тази друга договаряща държава, пребивава временно в тази друга договаряща държава единствено с цел преподавателска или изследователска дейност или и двете в образователната институция, е освободено за период, ненадвишаващ две години от датата на първото посещение в тази друга договаряща държава, от облагане с данък в тази друга договаряща държава по отношение на възнаграждението му за такава преподавателска или изследователска дейност. Физическото лице има право на облекчението, предвидено в този член, само веднъж.

2. Никакво освобождаване не се предоставя по силата на ал. 1 по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези дейности са предприети не в обществен интерес, а за благодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 21

Студенти и стажанти

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава при условие, че тези плащания са от източници извън тази държава.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Ако такива доходи обаче се получават от местно лице на едната

договаряща държава от източник в другата договаряща държава, тези доходи могат да се облагат с данък в държавата, от която произхождат, и съгласно законодателството на тази държава.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплаща доходът, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай ще се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

Глава IV ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО

Член 23 ИМУЩЕСТВО

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, определено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, експлоатирани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, както и движими вещи, необходими за експлоатацията на такива кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Глава V МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 24 Премахване на двойното данъчно облагане

Двойното данъчно облагане ще се избягва, както следва:

1. В Словения:

а) Когато местно лице на Словения получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в България, Словения ще допусне:

(i) като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в България;

(ii) като приспадане от данъка върху имуществото на това местно лице сума, равна на данъка върху имуществото, платен в България.

Такова приспадане обаче във всички случаи няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или данъка върху имуществото, както е изчислен преди приспадането, която е причислима според случая към дохода или имуществото,

които могат да се облагат с данък в България.

б) Когато в съответствие с която и да е от разпоредбите на спогодбата получени доходи или притежавано имущество от местно лице на Словения са освободени от облагане с данък в Словения, Словения може въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите доходи или имущество на това местно лице да вземе предвид освободените доходи или имущество.

2. В България:

а) Когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в Словения, България, спазвайки разпоредбите на букви "б" и "в" на тази алинея, ще освободи такива доходи или имущество от облагане с данък.

б) Когато местно лице на България получава дивиденди, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, които в съответствие с разпоредбите на чл. 10, 11 или 12 на тази спогодба могат да се облагат с данък в Словения, България ще допусне, като приспадане от данъка върху дивидентите, лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Словения. Такова приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към тези дивиденди, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от Словения.

в) Когато в съответствие с която и да е от разпоредбите на спогодбата получени доходи или притежавано имущество от местно лице на България са освободени от облагане с данък в България, България може въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите доходи или имущество на това местно лице да вземе предвид освободените доходи или имущество.

Глава VI

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Равенство в третирането

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, националните лица на тази друга държава. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази алинея се прилага по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същата дейност.

3. Разпоредбите на този член няма да се считат като задължаващи едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквото и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 или ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на

облагаемите печалби на това предприятие, ще се изключват от облагане при същите условия, както, ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. Аналогично всякакви задължения на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемото имущество на това предприятие ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

6. Независимо от разпоредбите на чл. 2 разпоредбите на този член се прилагат по отношение на данъци от всякакъв вид и описание.

Член 26

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му е по ал. 1 на чл. 25, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно, и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане по случаи, които не са предвидени в спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства, отнасящи се до данъци от всякакъв вид и описание, наложени от договарящите държави, техни политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не

противоречи на спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в първото изречение. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 28

Членове на дипломатически представителства
и консулски служби

Нищр в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

Глава VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Влизане в сила

1. Договарящите държави ще се уведомят писмено една друга по дипломатически път, че са изпълнени изискванията на техните законодателства за влизане в сила на тази спогодба. Спогодбата влиза в сила от датата на получаване на последното от тези уведомления.

2. Спогодбата ще се прилага:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци върху дохода и данъците върху имуществото за тези данъци, които са начислени за всяка данъчна година, започваща на и след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 30

Прекратяване

1. Тази спогодба остава в сила, докато бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка от договарящите държави може да прекрати

действието на спогодбата по дипломатически път, като писмено уведоми другата за прекратяването поне 6 месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на 5 години от датата, на която спогодбата влиза в сила.

2. В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението;

б) по отношение на другите данъци върху доходите и данъците върху имуществото за тези данъци, които са начислени за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два оригинални екземпляра в Любляна на 20 октомври 2003 г. на български, словенски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За Република България:
Стамен Тасев,
заместник-министър
на финансите

За Република Словения:
Милойка Колар,
заместник държавен
секретар на
Министерството
на финансите